

عرضه اولیه کوین چیست؟

یکی از روش‌هایی که استارت‌آپ‌ها به وسیله آن سرمایه اولیه خویش را تامین می‌کنند، **عرضه اولیه کوین (ICO)** نام دارد. در این روش جذب سرمایه، سرمایه‌گذاران در ازای اختصاص سرمایه خویش، مقداری توکن بلاک چینی پروژه جدید را دریافت می‌کنند. احتمالاً با مطالعه این مطلب به یاد عرضه اولیه سهام در بورس افتاده‌اید، جالب است بدانید که هر دوی این دو مفهوم دارای ماهیت تقریباً یکسانی هستند و صرفاً در برخی جزئیات تفاوت‌هایی با همدیگر دارند.

به طور کلی بسیاری از تریدرهای حرفه‌ای و صندوق‌های پوشش ریسک برای کسب سودهای نجومی به سراغ عرضه اولیه کوین رفته و با خرید مقدار قابل توجهی از این کوین‌ها، از پامپ قیمتی بالقوه آن بهره می‌برند. در این روش جذب سرمایه، صاحبان پروژه از طریق عرضه اولیه کوین (ICO)، سرمایه مورد نیاز پروژه برای توسعه و پیش‌برد اهداف را تامین می‌نمایند و از سوی دیگر چون این کوین‌ها در مراحل اولیه عرضه خویش قرار دارند، به راحتی با سرمایه‌گذاری بر روی آن‌ها می‌توان از رویدادهایی مثل لیست شدن این کوین‌ها در صرافی‌های بزرگ رمزآزایی، برای کسب سود کمک گرفت.

با توجه به پتانسیل بالای پامپ قیمتی ارزهای دیجیتال در عرضه اولیه، ما این مقاله از بلاگ **کیف پول من** را به بررسی و معرفی دقیق عرضه اولیه کوین (ICO) اختصاص داده‌ایم؛ اگر شما هم در این زمینه کنجکاو هستید، تا انتهای این مطلب با ما همراه باشید.

مروری بر تاریخچه عرضه اولیه کوین

قبل از آن که بتوانیم در ارتباط با ماهیت عرضه اولیه کوین و ویژگی‌های آن سخن بگوییم، ضرورت دارد که نگاهی به تاریخچه این مفهوم داشته باشیم تا با دید روشن‌تری بتوانید ضرورت ایجاد چنین ماهیتی را در دنیای کریپتوکارنسی درک نمایید. اولین عرضه اولیه کوین به سال 2013 بازمی‌گردد، زمانی که مستر کوین برای پیش‌برد اهداف خویش در ایجاد صرافی و پلتفرمی برای تراکنش‌های بیت کوین به سرمایه مالی نیاز داشت، به سراغ آن رفته و در جریان آن سرمایه‌ای در حدود 600 هزار دلار جمع‌آوری شد.

این سال را می‌توان یکی از سال‌های مهم دنیای کریپتوکارنسی به شمار آورد که در آن علاوه بر بیت کوین (BTC)، تعداد قابل توجهی از آلت کوین‌ها نیز معرفی شده بودند و عموماً توسعه‌دهندگان به دنبال روش‌های جدیدتری برای جذب سرمایه‌گذاران بزرگ و مشارکت دادن آن‌ها در پروژه‌های رمزارزی بودند. البته لازم به ذکر است که همچنان با گذشت یک دهه از تاریخ ظهور این مفهوم در دنیای کریپتوکارنسی، همچنان بسیاری از سرمایه‌گذاران دید مثبتی نسبت به آن نداشته و علت این امر را می‌توان در عدم نظارت دولت‌ها بر روند این سرمایه‌گذاری‌ها جستجو کرد که سبب شده تا این عرضه‌های اولیه به بستری مستعد برای انجام انواع کلاهبرداری‌ها نظیر [کلاهبرداری پانزی](#) تبدیل شود. با وجود چنین خطراتی، از سال 2017 تاکنون سرمایه‌گذاری بر روی عرضه اولیه کوین‌ها با گسترش آگاهی‌های جمعی در این حوزه افزایش یافته است با نگاهی به آمار و ارقام موجود در این مارکت نوظهور به راحتی می‌توان چنین ادعایی را اثبات کرد.

آشنایی با عرضه اولیه کوین (Initial Coin Offering)

گفته شد که یکی از راه‌های دستیابی به سودهای نجومی، ورود به حوزه **عرضه اولیه کوین** است؛ اما منظور از این عرضه اولیه کوین چیست؟! عرضه اولیه کوین، به بیان ساده به فروش کوین‌های یک پروژه جدید به منظور جذب منابع مالی مورد نیاز برای راه‌اندازی پروژه اطلاق می‌شود. در واقع صاحبان این پروژه‌های جدید در قدم اول ایده خویش را به صورت **وایت پیپر** (White Paper) در شبکه‌های اجتماعی منتشر کرده و از طریق آن از عموم کاربران این شبکه‌ها دعوت به سرمایه‌گذاری می‌کنند.

هر فردی که یک ایده برای طراحی پروژه رمز ارزی داشته باشد، می‌تواند به منظور تامین مالی مورد نیاز به سراغ راه‌اندازی عرضه اولیه کوین برود. با توجه به این واقعیت که هر فردی قادر است صرفاً با داشتن یک ایده و انتشار آن در شبکه‌های اجتماعی به سرمایه‌های عظیمی دست پیدا کند، امروزه بسیاری از کلاهبرداران به سمت این حوزه جذب شده‌اند و به هنگام سرمایه‌گذاری در عرضه اولیه کوین، حتماً باید تحقیقات جامعی در ارتباط با تیم توسعه دهنده آن انجام دهید تا در دام کلاهبرداران گرفتار نشوید.

گاه‌ها پس از اتمام مرحله **عرضه اولیه کوین**، توسعه‌دهندگان به مبلغ هدف دست پیدا نمی‌کنند و مبلغ جمع‌آوری شده با میزان مبلغ هدف فاصله زیادی دارد، در چنین حالتی پروژه شکست خورده و این صاحبان پروژه موظف هستند مبلغ جمع‌آوری شده را به سرمایه‌گذاران عودت دهند و در

صورتی که مبلغ جمع‌آوری شده با مبلغ هدف برابر باشد، در این صورت پروژه کار خود را شروع کرده و در نهایت از این مبالغ برای پیش‌برد اهداف از پیش تعیین شده پروژه استفاده می‌شود.

لازم به ذکر است که بنیان‌گذاران پروژه‌های رمزآرزی برای تعیین مقدار و قیمت هر توکن در عرضه اولیه کوین عموماً از سه روش کمک می‌گیرند که این سه روش به شرح زیر است:

- مقدار عرضه به صورت پویا و قیمت ثابت: در این مدل از نحوه توزیع در عرضه اولیه کوین، صاحبان پروژه صرفاً به مقدار مبلغ هدف که باید جمع‌آوری شود توجه دارند و تعداد توکن‌هایی که برای تامین این مبلغ باید فروخته شود را تعیین نمی‌کنند.
- مقدار عرضه به صورت ثابت و قیمت پویا: این مدل در واقع عکس مدل قبلی بوده و در این نحوه توزیع عرضه اولیه کوین، توسعه‌دهندگان سقف تعداد توکنی که باید فروخته شود را تعیین می‌کنند ولی به قیمت آن‌ها توجه نداشته و قیمتی برای هر واحد توکن مشخص نمی‌کنند. در این مدل در وهله اول سرمایه‌کاربران جذب شده و سپس این مبلغ بین توکن‌های موجود تقسیم شده و به این صورت به تناسب مبالغ ارسالی، توکن در اختیار کاربران قرار می‌گیرد.
- مقدار عرضه و قیمت هر دو به صورت ثابت و مشخص: در این مدل از نحوه توزیع عرضه اولیه کوین، هم سقف تعداد کوین‌های عرضه شده و هم قیمت هر واحد از آن به صورت کاملاً دقیق مشخص شده و سرمایه‌گذاران با دید روشن‌تری به آن ورود کرده و با پرداخت هزینه مشخص، تعداد کوین مشخصی دریافت می‌کنند.

مطلب پیشنهادی: نحوه شناسایی بهترین ارزها برای سرمایه‌گذاری

نحوه راه‌اندازی و سرمایه‌گذاری در عرضه اولیه کوین

اولین قدم برای ایجاد یک عرضه اولیه کوین به انتشار وایت پیپری جامع در ارتباط با آن اختصاص دارد؛ این وایت پیپر در واقع با هدف آشنایی و جلب اعتماد سرمایه‌گذاران بالقوه در وبسایت رسمی پروژه و حساب‌های آن در شبکه‌های اجتماعی منتشر می‌گردد و کلیه اطلاعات مورد نیاز برای پیش‌بینی روند حرکتی این پروژه در آینده از اهداف و نقشه راه پروژه گرفته تا مسائل فنی مربوط به آن در این وایت پیپر به طور مفصل توضیح داده شده است.

لازم به ذکر است که برای عرضه اولیه کوین به یک فضا برای چنین منظوری نیاز خواهیم داشت که عموماً امروزه غالب توسعه‌دهندگان پروژه‌های رمزآرزی نوظهور از **بلاک چین اتریوم** برای میزبانی پروژه خویش کمک می‌گیرند. روش کار در این شبکه برای راه‌اندازی عرضه اولیه کوین به این صورت است که کاربران مقداری رمزارز اتر (ETH) به **قرارداد هوشمند** پروژه ارسال کرده و این قرارداد هوشمند نیز متناسب با این مبلغ ارسالی کاربر، توکن پروژه را به آدرس فرستنده اتر، می‌فرستد.

تاکنون بسیاری از عرضه‌های اولیه محبوب در بستر فراهم شده به وسیله بلاک چین اتریوم انجام گرفته که از مشهورترین آن‌ها می‌توان به رمزارز **BNB** (کوین بومی شبکه هوشمند بایننس) و رمزارز **TRX** (کوین بومی بلاک چین ترون) اشاره کرد. امروزه در کنار شبکه بلاک چین اتریوم، عموماً از بلاک چین‌های دیگری نظیر سولانا، ترون و بایننس اسمارت چین که دارای کارمزد کمتری هستند نیز برای عرضه اولیه کوین استفاده می‌شود.

مزایا و معایب عرضه اولیه کوین در دنیای کریپتوکارنسی

مزایا و معایب عرضه اولیه
کوین در دنیای کریپتوکارنسی

حال که با ماهیت و ویژگی‌های **عرضه اولیه کوین** بیشتر آشنا شدید، برای جمع‌بندی مباحث به سراغ بررسی مزایا و معایب این شیوه خاص جذب سرمایه در دنیای کریپتوکارنسی می‌رویم تا پس از آن با دید روشن‌تری بتوانید در ارتباط با سرمایه‌گذاری یا عدم سرمایه‌گذاری بر روی عرضه اولیه کوین پروژه‌های رمزارزی به دستی قضاوت نمایید. این مزایا و معایب به شرح زیر است:

مزایای وجود عرضه اولیه کوین در مارکت ارز دیجیتال

گفته شد که عرضه اولیه کوین راهی برای پروبال دادن به پروژه‌های مستعد نوظهور است و عموماً بسیاری از تریدرها و سرمایه‌گذاران حرفه‌ای پس از بررسی وایت پیپر و تیم توسعه‌دهنده این پروژه می‌توانند به یک چشم‌اندازی روشن از وضعیت آتی این پروژه دست پیدا کنند. مهم‌ترین مزیت سرمایه‌گذاری در عرضه اولیه کوین در پامپ قیمتی بالقوه موجود در چنین کوین‌هایی نهفته است که میزان سود بسیار بالایی را عاید سرمایه‌گذاران اولیه که این کوین‌ها را به ارزشی بسیار کمتر از ارزش واقعی آن خریداری کرده‌اند، می‌کند. مزیت دیگر عرضه اولیه کوین، به عدم وجود مراحل پیچیده برای سرمایه‌گذاری بر روی آن بازمی‌گردد و هر تریدری که به اینترنت

دسترسی داشته باشد، بدون هیچگونه محدودیتی می‌تواند در این عرضه اولیه کوین شرکت نماید.

از آن جایی که هیچگونه واسطه‌ای در این عرضه‌های اولیه وجود ندارد، کوین‌ها مستقیماً به وسیله صاحبان پروژه در اختیار سرمایه‌گذاران قرار می‌گیرند، بسیاری از هزینه‌های واسطه‌ای حذف شده و سرمایه‌گذاری بر روی این کوین‌ها را مقرون به صرفه‌تر کرده است. از آن جایی که هر فردی می‌تواند با داشتن یک ایده خلاقانه برای خلق یک پروژه رمزارزی عرضه اولیه کوین پروژه مورد نظر خویش را راه‌اندازی نماید، امروزه بسیاری از استارت‌آپ‌ها که چندان شناخته شده نیستند و در حالت عادی راهی بس طولانی برای جذب سرمایه‌گذاران بزرگ دارند، به سراغ عرضه اولیه کوین آمده و از این طریق سرمایه اولیه پروژه رمزارزی خویش را تامین می‌نمایند.

معایب وجود عرضه اولیه کوین در مارکت ارز دیجیتال

در کنار مزایای گفته شده، **عرضه اولیه کوین** نیز همچون هر ماهیت دیگری دارای عیب‌هایی است که شناخت آن‌ها برای اتخاذ یک تصمیم درست در ارتباط با آن‌ها بسیار ضروری به نظر می‌رسد. معایب وجود عرضه اولیه کوین در مارکت ارز دیجیتال به قرار زیر است:

- ممکن است در برخی پروژه‌ها روند رشد پروژه با رکود مواجه شده و سرعت آن به حداقل برسد که در چنین حالتی، مدت زمان بازگشت سرمایه بسیار طولانی‌تر خواهد شد.
- از آن جایی که هیچگونه سابقه فعالیتی برای این پروژه‌های رمزارزی وجود ندارد، پیش‌بینی دقیق از نحوه عملکرد آن کمی دشوار به نظر می‌رسد و در صورتی که این پروژه نتواند به موفقیت مورد نظر دست پیدا کند، ممکن است رفته رفته ارزش کوین‌ها از دسته رفته و ضررهای قابل توجهی به دارایی سرمایه‌گذاران تحمیل گردد.
- به دلیل عدم وجود محدودیت خاص برای راه‌اندازی عرضه‌های اولیه، تعداد پروژه‌های پانزی که با هدف کلاهبرداری ایجاد شده‌اند، افزایش یافته است.

مطلب پیشنهادی: درگاه‌های پرداخت ارز دیجیتال

سرمایه‌گذاری در عرضه اولیه کوین؛ روشی بالقوه برای کسب سود

از عرضه اولیه کوین می‌توان به عنوان یک استراتژی دو سر برد برای صاحبان پروژه‌های نوپای رمزارزی و همچنین سرمایه‌گذاران یاد کرد و امروزه بسیاری از تریدرهای حرفه‌ای به منظور دریافت سودهای نجومی به سراغ این پروژه‌های رمزارزی آمده‌اند تا از پامپ قیمتی این رمزارزها به هنگام لیست شدن در صرافی‌های رمزارزی بهره‌مند شوند. با توجه به اهمیت **عرضه اولین کوین** در اکوسیستم دنیای کریپتوکارنسی ما این مقاله از بلاگ کیف پول من را به معرفی کامل عرضه اولیه کوین (ICO) اختصاص دادیم و همان طور که در مطالب فوق مشاهده کردید، عرضه اولیه کوین

روشی برای تامین سرمایه مورد نیاز پروژه‌های نوظهور رمز ارزی بوده که در جریان آن، سرمایه‌گذاران اقدام به خرید توکن و کوین پروژه رمز ارزی مورد نظر کرده و صاحبان پروژه نیز با کمک سرمایه‌های جذب شده، به پیش‌برد اهداف پروژه اقدام می‌کنند. ناگفته نماند که اگر در ارتباط با مفهوم عرضه اولیه کوین در مارکت ارز دیجیتال سوالی دارید که در این مقاله به آن اشاره‌ای نشده است، می‌توانید سوال خود را در بخش نظرات مطرح کنید تا کارشناسان ما در اسرع وقت به سوال شما پاسخ دهند.